

Větrník

sobota

18.října 1997

Dnešní program

sobota 18. října 1997

9:30 rozborový seminář	malý sál
10:30 přípravný výbor	kužárna
12:00 setkání MK,ARTAMA,SČDO	kužárna
13:00 závěr KPR	sokolovna
13:00 představení	velký sál
Naši furianti	DS z Chorvatska
15:00 loučení s DS Ořechov	malý sál
16:00 představení	velký sál
Naši furianti	DS z Chorvatska
19:00 Slavnostní setkání	malý sál
cca 19:00 loučení DS z Chorvatska	Morava
20:00 slavnostní zakončení	velký sál
potom závěrečný večer	v divadle
hraje RNDr.Jína - Sonet	SEJKORÁK

Recenze

Ořechovské divadlo se letos na Krakonošově divadelním podzimu představilo s inscenací Rongera Florimonda Hervé, Henriho Milhaca a Vlastimila Pešky nazvanou Mam'zelle Nitouche-ky aneb Láska kvete v každém věku. Většinu z nás určitě potěšila.

Jak už bývá u Pešky zvykem, původní předlohu výrazně upravil a vymyslel divadelní rovinu fungující nad rovinou předlohy. Mam'zelle Nitouche je jednou z mála operet, které se dají i dnes inscenovat, protože v sobě nesou prvky potenciální divadelnosti, leč Peška spolu s ořechovskými hledá divadelnost novou a je třeba říci, že se mu to daří. Funguje komediální až groteskní rovina, v obrovském tempu se na nás valí gejzír nápadů, divadelně funguje i ono ztrojení postavy Nituš-

ky a zdvojení Célestina-Floridora a přináší s sebou nové hodnoty a posuny. Transpozice hudební složky, její variabilita, vychází z možností souboru a zapadá do celkové koncepce. Vůbec Peška, jako vždy, vychází ze znalosti jednotlivých členů souboru, z jejich předností i nedostatků a s nimi pracuje ve službě celku. Můžeme tak oceňovat nejenom některé individuální herecké výkony, ale především souhru, fungování kolektivní herecké složky. Pravda, můžeme mít výhrady k трактовání některých postav v takové nadsázce, že je na hranicích únosnosti. Můžeme mít výhrady k některým nápadům působícím jako schválnost. Ale to všechno je kompenzováno neustálým překvapováním, vtažením do jevištního dění, zábavností - prostě výsostnou divadelností. Navíc takováto úprava operety přitáhne do divadla i lidi, především mladé, kteří by na operetu nikdy nešli a jak jsme měli možnost soudit z ohlasu včerejšího večerního představení, oslovila diváky nejrněnějšího věku.

ex

BÓŽE - OŘECHOVŠTÍ!

*Slzička v oko žene se prudce -
z potlesku velkého bolí mne ruce,
myšlenka jediná v hlavě mi přjstí -
- bóže tak být s nimi na jevišti.
Jednou vás vidím a tžším se přístě -
písnička s písničkou drží jak klíště
"Nituška" žene mi mráz do lopatek.
- bóže, tu s vámi být je vždycky svátek.
Již jenom při psaní oko mi plove.
V duchu vám řvu "bravo", můj Ořecho-
ve.*

*Radost z divadla září mi pleška,
- Bóže - co s vámi zas přivez nám Peška.*

*Asi vás milujem - zvrhlost to není
setkání s vámi se vždy v zvrhlost mění.
Opona poslední když padne nás mrzí!
Bóže snad uvidím vás zase brzy!*

jh

O divadle pro děti

Včera byl malý sál divadla při rozborovém semináři poněkud prořídlý, dokonce i volné židle byly k dispozici. Těžko říci, jestli to bylo malým zájmem o pohádku v provedení josefodolského souboru, nebo faktem nezvratným, že se nám přehlídka překulila do druhé půli a vydržet tento intenzivní maráton... No, psal o tom Saša včera.

Nicméně, tak jako letos zatím vždycky, bylo to dopoledne zajímavé. Hovořilo se především o nedostatcích předlohy i představení, o všem co chybělo, aby bylo téma naplněno. Režisér Pepík Doležal v podstatě se vším souhlasil. Kopr byl opět kritický, ale zase se s porotou nemnul. Navíc se tentokrát opravdu rozvinula i diskuse. Je vidět, že otázka, jak dělat divadlo pro děti, jak dalece se zabývat jejich replikou líbilo (převážně) - nelíbilo (zřídka), je živá. Milan Schejbal říká, že je naší povinností předkládat dětem estetické hodnoty a nedat tak docela na to, co říkají, že se jim líbí a co ne. Proč byly děti zticha, když to nebylo dobré, padá otázka. Daniela říká zajímavý názor: Děti jsou zticha proto, že jim někdo věnuje čas (zatímco doma rodiče obvykle zapnou televizi). Myslím si, že na tomhle názoru něco je. Stáčíme svou pozornost ke školství a kantorům a z vlastní mnoholeté zkušenosti vím, že u nich tohle téma končí vždycky. Jsou rozdíly v připravenosti dětí na divadlo a s tím my nemůžeme hnoit. Vlasta Ondráček informuje o semináři pedagogů při festivalu FEMAD (pozn.red.: bližší informace poskytnou Vondruškoví), kde jsou vedeni k tomu, jak pracovat s dětmi před návštěvou divadla a jak pak využít výsledků této návštěvy. Nastolené téma je zajímavé, ale to by musela končit přehlídka nejméně o týden déle, abychom je mohli hlouběji rozvinout.

Vše "shrabuje" prof. Císař, který vše vračí k inscenaci a hovoří o tom, že i špatný text lze dovést k určitému tvaru. Oceňuje pozitivní snahu josefodolských a podotýká, že se vy-

varovali nevksu vlastnímu řadě inscenací pro dětského diváka.

Za normálních okolností by seminář tímto skončil. Leč ještě nám vnutil doktor Strotzer reklamu na svůj knižní stánek (zveřejňujeme neustále zdarma!!!) Že si máme koupit všech sedm dílů dramatiky pro děti. A tak vůbec. Píšu to poměrně ráda, protože je to podle mého názoru dobré doporučení. (A třeba Milan nakonec přece jen zaplatí, když je to v tomto roce naposled.)

ex

Ve znamení bratří Čapků

Na monologích a dialogích z jejich her pracoval po celou přehlídku Klub režisérů SČDO (překřtěný Dušanem Zakopalem v úvodu prezentace téměř na Kruh přátel - ale ubránili se). Proč právě Čapkové? Rýsují se jejich kulatá výročí. Pro příští rok se připravuje čapkovský festival v Čelákovících... Vydali i metodický materiál - výběr monologů a dialogů vhodných pro Pohárek SČDO a potažmo čapkovský festival. (Zájemce a hlavně zájemkyně rád uspokojí Dušan.) Všechno zdejší celotýdenní konání probíhalo pod odborným vedením Jiřího Hrašeho a také jim učinila Dana Musilová školení k jevištní mluvě.

Měli jsme možnost včera dopoledne na malém sále Krakonoše poslechnout si tři ukázky: prolog Tuláka ze hry Ze života hmyzu, novinový sloupek Karla Čapka Divadlo a skutečnost a zdramatizovanou povídku rovněž Karla Čapka Věštkyňe. Jestli jsem počítala dobře, "klubistů" bylo devět.

Bylo to příjemné.

ex

Kooperace?

Někteří jsme došli k názoru, že Daniela má něco s Dědkem. Oba nemohou mluvit.

ex

Česká beseda není jen tanec

S velkou slávou byli přijati Čechové z Chorvatska. Vlastíkovi Ondráčkoví se zadržoval hlas, zpívala se písnička z Furiantů, předávalo se české pivo ze vzdáleného Daruvaru i nadle, k nimž Vláda Dědek prý umí dobrý guláš... A především, vítat přišlo snad celé Vysoké.

K rozhovoru si se mnou sedli, kromě Vládi Dědky, představitelé České besedy, Antonín Stránek, její předseda v Daruvaru a Josef Valenta, místopředseda, současně i předseda Svazu Čechů v Chorvatsku. Mluvili jsme, o čem jimám, než o Našich furiantech, které na Vysoké přivezli.

"Všechno začalo tím, že jsme hledali hru ke 100. výročí uvedení prvního českého divadla v Daruvaru a zároveň 90. výročí založení České besedy", říká Josef Valenta, "takže jsme se rozhodli oslavit to něčím větším. S paní Jiřinou Staňovou jsme se rozhodli pro Furianty. Už před patnácti lety jsme je začali nacvičovat, ale bylo to pro nás velké sousto, neměli jsme ani dost energie, ani zkušenosti, ani odbornou pomoc a sešlo z toho. A teď se naskytla velká šance v tom, že Divadelní rada Svazu Čechů v Chorvatsku navázala kontakt s panem Dědkem a to rozhodlo, že jsme se do Furiantů znovu pustili. Furianti jsou na světě, pan Dědek nám občas říká, že je na nich ještě moc práce, a my mu dáváme za pravdu. Ale především jsme mu velmi vděční, že se nás ujal a že má s námi trpělivost. Určitě, když čas od času přijede do Daruvaru, tak nad námi musí sprásknout ruce, a tak pilujeme znovu a znovu... Ale jsme mu moc vděční, že se nás ujal a přivedl představení do té podoby, kterou uvádíte. Pro nás je to něco nového."

Oba dva činovníci České besedy jsou i herci v Našich furiantech, a dlouholetí členové souboru. Moje další otázka proto směřo-

vala k repertoáru, který čeští ochotníci v Chorvatsku hrají. Odpovídal Antonín Stránek:

" Máme divadelní knihovnu, ale jsou to vesměs staré knihy, které se u vás vůbec nepoužívají. V dobách, kdy jsme byli za "železnou oponou", bohužel nebyly takové kontakty, abychom měli zdroje nových her. Takže jsme hráli všechno, co jsme měli k dispozici z toho starého repertoáru a přesto si to lidi oblíbili a hráli. V poslední době nám čeští přátelé řadu textů dovezli, ale rádi přijmeme další."

Tak tedy výzva, přátelé ochotníci: máte-li nějaké texty navíc, zvlášť od českých autorů, pošlete je České besedě v Daruvaru!

Dále se ptám se, jak pečují o jazyk, mimochodem všichni naši dnešní hosté mluví česky báječně.

" Je to především díky škole a vydavatelské činnosti. Máme své noviny (Jednotu) a Dětský koutek pro děti a mládež, letos to bude padesát let, co vychází. Četly a čtou se české knihy, Česká beseda vlastní knihovnu, která má kolem osmi tisíc svazků, ale bohužel obsahuje většinou starší vydání, schází nám moderní česká literatura. A to znamená, že jsme ochuzeni o moderní podobu českého jazyka. Ale něco pro to již děláme."

A co mládež? Má zájem sdružovat se v českém spoleku, pěstovat divadlo, jazyk, pocítuje jakousi národní hrdost a nesnaží se o únik do integrovaného světa, kde na národnosti mnoho nezáleží, pokládám poslední dotaz?

"Všechno u nás začíná ve školce, ve škole si děti oblíbí český jazyk, doma se mluví česky a pak v Besedě, tam najdou mladí lidé i využití volného času, a my se ho snažíme naplnit vrchovatě. A myslím, že je to pro ně přitažlivé. Samozřejmě výjimky se najdou. Ale Českých besed je v Chorvatsku na třia dvacet a každá si dává záležet, aby měla aktivitu zajímavou pro mládež. Máme třeba starší divadelní skupinu, ta je dnes tady, máme i mladší, která má už svůj, mládeži bližší re-

pertoár. Máme také taneční skupinu "Holubička" a mohu říct, že je nejlepší z českých skupin v Chorvatsku, což je pro mladé taky přitažlivé. Samozřejmě, že existuje asimilace české menšiny v Chorvatsku, to je přirozené, ale snažíme se, aby byla co nejpomalejší."

Zbývá než popřát Daruvarskému souboru pěkný pobyt v Čechách. Kromě Vysokého navštíví se svými Furianty ještě Libici nad Cidlinou, na Mělníku a v Němčicích nad Hanou.

-sg-

Poslední slovo režiséra

(pod tímto titulem pravidelně zveřejňujeme to, co zpravidla režisér před začátkem představení nikdy nahlas nevysloví)

Vladimír Dědek, Daruvar:

"To nemůžu skutečně říct, to se nedá zveřejnit..."

Vlastimil Pešek, Ořechov u Brna:

"Co může říct režisér, který v tom taky hraje? Jen to, že mám navíc průjem. Takže abych se nepos...!"

DARUVAR - SRDCE DAR!

Přitlačili "Furianti" divadelní

káru

až z Chorvatska - přesto česky

sem až z Daruvaru.

Rádi jsme je přivítali - rádi je tu

máme.

Tady je ráj divadelní - to vám

povídáme.

Ať jsou hory jedna barva nebo zcela

bílé,

tady vždycky uslyšíte mnohé slovo

milé.

Vždyť nám všem je smutno vždycky

když se týden krátí,

kdo sem jednou přijel pobejt

určitě se vrátí.

U vás doma jistě krásně - na to

je tu svědek

námi - vámi milovaný pan režisér

Dědek.

Přesto - vězte - ze srdce vám přejem

pobyt hezky!

A děkujem, že tak dlouho

hrajete - a česky!

Až se z cesty tady u nás zas

vrátíte domů,

posedíte, zazpíváte - vzpomenete

k tomu,

že jsou tady všude lidi co vás

rádi mají -

a co zase na vás všechny

s láskou vzpomínají.

jh

Dědek Zajíc nebo zajíc Dědek?

Milan Strotzer je zmaten. Dva Vladimírové jsou na něj moc. Už podruhé jejich jména při představování poroty zaměnil. A to je tu Zajíc pouze na dovolené. Je to jak z komedie Kaviár nebo čočka. A co následky? Být Zajícem, za nedobrovolné figurování při semináři vyžaduju

tantiémy.

ex

P.S. Vzkaz pro Milana: na sklerózu je přý dobrý česnek!

Průkopníci ze stojedenáctky

- katarze

Nekonala se. Jak jsem celkem inteligentně odhadla já, tisk, je marno dělat si naději: Donáška snídání na pokoj se ve větším měřítku pro nás, obyčejné smrtelníky, nerýsuje. V.D. to svádí na to, že se nenašla komise, která by vše vyhodnotila a vyvodila patřičné závěry. My, co dáme spíš na praxi než teorii, jsme se zeptali Jirky Pošepného, co on na to. Z jeho smysluplného mlčení jsem pochopila, že pokusné hady (myši?) si už více na svých mohutných prsou hrát nebude.

ex

Kačenka

to Krakonošovi pořádně spočítá

Krakonošův divadelní podzim se pro nás stává divadelním svátkem, neopakovatelným týdnem v roce. Ale pro Krakonoše a jeho Kačenku je to asi pořádná zátěž. Dokážete si představit, co znamená pozvat si domů hosty z celé republiky? A letos jedno Krakonošovo pozvání letělo až do Chorvatska, kde také hrají české divadlo. Zkrátka Krakonoš a jeho Kačenka jsou pořádní chlapíci, když dokáží takový svátek uspořádat.

Ptáte se, jak mají své úkoly rozděleny? Krakonoš vystupuje na veřejnosti, organizuje, je vládcem na svém místě. Kačenka píše, počítá, účtuje a zajišťuje "papírové zázemí". Dovolila mi nahlédnout do Krakonošovy účetní knihy a přiblížit vám několik položek z jejich záznamů.

Opona se otevírala pro devět divadelních her. Nejvíce divadel bylo pro dospěláky a ještě se k 16 představením musela přidat dvě další (Jilemnice, Ořechov). Děti měly radost ze dvou pohádek. Letos si poprvé zahrály na velkém jevišti Krakonošova pimprlata, Kašpárek se už moc těšil. Pohodu přinesl koncert mladého pěveckého sboru v kostele. V muzeu byla připravena výstava SČDO. Každé odpoledne Krakonoš vítal s dechovkou a Vrabčáky nový soubor a večer se tancovalo nebo popovídalo při společenském večeru. A to ještě bude závěrečný bál. Ještěže má Krakonoš tak pilný divadelní spolek, který mu se vším pomůže.

Ani Kačenka to nemá lehké. Věřte, že by někdy raději míchala kyselo u plotny nebo chystala třináctý pramen na "červánky". Sehnat totiž potřebných 370 tis. Kč. do rozpočtu přehlídky je pořádná fuška.

Nejvíce Kačence pomohlo Ministerstvo kultury ČR v Praze, které přispělo 100 tis. Kč.

Okresní úřad v Semilech zaslal 15 tis. Kč. a Městský úřad ve Vysokém 25 tis. Kč. Jedním z největších sponzorů je Vobskočák, jenž dotací 30 tis. Kč hradí vzdělávací část. Reklamy letos shánělo mnoho Kačenčinych pomocníků a dosáhli rekordního počtu 31 reklam. Některé jsou za službu, jiné za peníze - celkový přínos činí 15 tis. Kč. Vstupné se předpokládá ve výši 75 tis. Kč. Úroky a příjmy z prodeje ze stánku obohatí naši kasičku asi o 20 tis. Kč. Hospůdku si vede Krakonošova chasa sama, ta se Kačenčiny pokladničky netýká.

Kačenka letos nesháněla peníze sama, pomáhala jí celá finanční komise. Přesto trochu do naplnění pokladničky chybělo. Hrozila nouze, že budete mít celý týden brambory na loupáčku. Aby občas herci dostali řízek nebo jinou dobrotu, přípravný výbor rozhodl, že se budou vybírat účastnické poplatky od souborů, kterým hradí celý pobyt. Poplatky doplní příjmy o 11 tis. Kč.

A jak všechny Krakonoš a Kačenka pohostili? Letos přijelo 236 herců a techniků, 10 loutkoherců a 13 loutek. Jejich pobyt bude stát 95 tis. Kč. Přitom loutkoherci přijdou po svačině a loutky si vyčarují jídlo samy. Doprava souborů dosáhne 50 tis. Kč. Zase ušetříme na místních, přijdou pěšky a loutky přinesou.

Krakonoš dobře ví, jak má správná přehlídka vypadat, aby se všem líbila, a aby se nejen pobavili, ale také něčemu naučili. Proto pozval porotu, lektory, redaktory Větrníku, videokameramana, členy přípravného výboru, děvčata do informačního střediska a další nezbytné pracovníky. Jejich pobyt stojí 70 tis. Kč. Máme štěstí, že Krakonoš si umí tak šikovně vybrat, vždyť tito odborníci jsou většinou naši dlouholetí přátelé. Vykonávají svou práci výtečně a za symbolickou odměnu, na 18 hodin o provedení práce je vyplaceno 29 tis. Kč.

Všichni jmenovaní pracují jako včeličky, ale přiletět přece jenom neumějí. Kačenka jim zaplatí cestovní účty, které činí o festivalu

a během roku 20 tis. Kč.

Důležité je, aby se všichni o naší přehlídce včas dozvěděli. Proto Krakonoš rozesílá skládačky, prodávají se programové brožury a Větrníky. Stejně významné je, abyste se u nás cítili jako na národní slavnosti. Proto se připravuje vý-

zdoba města. A aby se na celé dění nezapomnělo, tak se o přehlídce fotografuje a pořizují se videozáznamy. Celé materiální a propagační zajištění je v hodnotě 52 tis. Kč.

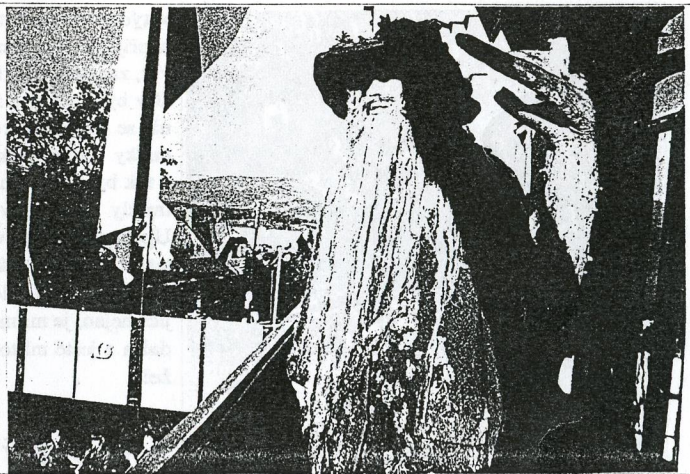
Krakonoš si zve také své muzikanty. Dechovka hraje na vítání souborů 7 dní. Taneční hudba nás doprovází šesti společenskými večery a bez hudby se neobejde ani závěrečný bál Sejkorák. Muzikanti se sjíždějí z celého okolí a stojí Kačenčinu kasu 26,5 tis. Kč.

Neustále rostou i náklady na poplatky a to letos až na 15 tis. Kč. Neustále se zvyšuje poštovné, dále se platí autorské poplatky pro OSA, Dili, a další agentury.

Poslední položka, různé údaje ve výši 12,5 tis. Kč., je určena především na provoz budovy a doplňuje výdajovou stránku rozpočtu na celkovou částku 370 tis. Kč.

Vidíte, že Krakonoš s Kačenkou to opravdu nemají lehké. Ale odejdou na zimu spokojeni a zvou vás již na příští rok: Přijďte pobejt!

Z Krakonošovy účetní knihy
vybrala Marcelka Škodová

Co je Alva?

"V líkěrech Alva užíváte vzácných darů země, pečlivě vybraných a zpracovaných českým výrobcem. ALVA VINARIKO v sobě tají nejen blahodárné šťávy našeho ovoce a léčivých bylin, ale též mnoho starých zkušeností i nových objevů v přípravě delikátních nápojů." Tolik etiketa. Obsahem splatila Svatka svůj pozdní příchod na schůzi přípravného výboru. Poskytl ho Pepík Malínek, který ji zdržel.

P.S. Mně to tedy chutnalo, ale po jedné malé štamprdi si moc zdravě nepřipadám. (Asi bych potřebovala koňskou dávku.)

Znělka dramatická

Už od začátku přehlídky sleduji s oblibou Jiřího Hrašeho při zahajovací znělce přehlídky. Prožívá ji ohromně, s pokusem vyjádřit její obsah i rytmus celým tělem. V úplném diváckém zážitku mi brání skutečnost, že přitom musí poměrně spořádaně sedět v řadě mezi svými porotními kolegy, aniž by je inzultoval. Možná by stálo za úvahu dát mu v příštím roce k dispozici pro jeho kreaci proscénium jeviště. Minimálně!

*Už sas padá zlaté listí,
podzimu je zase čas,
tak vás milí ochotníci,
ve Vysokém vítám zas.*

*Za "Vrabčáky" přejeme vám
na jevišti - ZLOMTE VAZ
za rok přijďte zase pobejt
budem čekat v tenhle čas.*

Před 12 lety se poprvé vyrojilo hejno vysockých dětí - "Vrabčáků", aby uvítali účastníky řehlídky. Jak ten čas letí... První "Vrabčáci" už dávno běhají po diskotékách... Zaplať Bůh, že dětí máme ve Vysokém dost. (Že by dlouhé zimní večery?) Letos v září se přihlásilo 10 nových, těch nejmenších, takže mám 18 dětí v I. odd., 10 dětí II. odd., 7 dětí III. odd. Suma sumárum - 35 dětí - to už není tak málo. Mám radost z toho, že alespoň 1 den

v týdnu děti opustí televizní obrazovku a přijdou si pohrát, pozpívat, zatancovat, zacvičit, zkrátka udělají něco pro to, aby byly pěkné a zdravé. Za těch 12 let už se nám také rozpadly některé koudušky pro holčičky, košílky pro kluky a tak bych těm maminkám, které mi pomohly našít nové chtěla poděkovat. Upřímně vám děvčata děkuji. Ať nám tato milá spolupráce vydrží. Věřte mi, že dokud mám kolem sebe tohle štěbetající hejno, je mi moc dobře. Kdyby Bůh dal a a ještě mi to nějaký ten rok vydrželo.

Slávka Hubáčková

Vysocký Kašpárek ve Francii

Zpráva o cestě, z pera Pepíka Hejrala, připomíná materiál o přípravě a expedičních výsledcích raketoplánu NASA, včetně odpočítávání před startem, průběhu mise a měkkého přistání. Třicet dnů před odjezdem začal soubor hoblovat prkna na přenosnou scénu, která by byla kopií té v Malém sále. Sedm dní "před" je scéna postavena, poslední tři dny sehrány obě hry určené pro francouzské publikum a 14. července t.r. Kašpárek vyráží. Na festival v Dives sur Mer v Normandii. S čerstvým vysockým chlebem v mošně a s novopackým pivem krásných bláznů na palubě autobusu. Strasti a slasti cestování, přejezdy hranic a péče o tělo na český způsob netřeba popisovat, setkání s přáteli, koupání a projídky po moři, ohledání krás Normandie, Paříž, recepcce, oslavy, hraní petánku, všechno patří k věci. Vysočáci kromě výletních a přátelských zážitků váděli i řadu zahraničních loutkových divadel. Zajímavé jsou však Pepovy záznamy vlastních představení:

16.7., 14 hodin, Trouville

"Jsme před Casinem v Trouville, začínáme stavět divadlo a potom i scénu. Před hote-

Ilem hraje Pepa Kučera na flašinet a láká diváky. V sále není slibovaná tma a tak se pokoušíme zastínit okna paravány. Dokonalé to není a tak nejsou potřeba nápočvední lampičky. Jakmile však zapneme světla, vypadne jistič. Pak i druhý, nakonec je vadná zásuvka. V 17.10 však všechno připraveno a hraje se. Divadlo odsýpá, je však znát, že asi 75 diváků nerozumí, přestože pan prezident Pivoňka o přestávkách vykládá následující děj. V sále je rušno, avšak diváci reagují na přemožení draka a Vašek sklízí velký potlesk."

18.7., 11 hodin, Dives sur Mer

"Začínáme hrát přehlídkové představení, asi pro 150 diváků. Hrajeme Kašpárka doktorem. Děti sedí nejdřív na lavicích v hledišti, když je plno sedají i na zem před jeviště, při představení se stahují těsně před oponu. Napínavé představení, šňůrky se nám cuchají, bengál vzplál všechen najednou, koště se během hry muselo převěsit, a tu - ze sálu na jeviště začaly lít gumičky. Děti už jsou téměř na jevišti, ještě že se některé popálily o světelnou rampu, jinak by zdevastovaly celou naši scénu. Nakonec, když nafouknutý Kašpárek (Pavlinka) měl vystoupit před oponu a rozdát permičky, nepřekonal sílu dětí a byl vržen zpět do jeviště. Zlaté české dětičky."

18.7., 21 hodin Dives sur Mer

"Začíná poslední představení přehlídky, je to Začarováný les. Hraje se dobře, až na to, že víla má rýmu a nemůže hovořit, kotel nevaří, protože není jar, Kašpárkovi opět došly předčasně permičky v ošatce. Představení sleduje minimálně 170 lidí, někteří diváci se do sálu ani nedostali. Obecenstvo ukázněné, nakonec jsme šli před jeviště ukázat loutky."

Pro úplnost dlužno dodat, že zájezd byl součástí přátelských kontaktů mezi městy Trouville a Vrchlabí a vysockých divadelníků, že doma zahráná přípravná představení vynesla vítězky pro lidi postižené povodněmi a že Kašpárek na své první cestě do Francie navštívil i bojiště u Verdunu..

sg

Pánové známí

*Tenhle příběh je pravda,
ať visím, jestli vám budu lhát
povím vám příběh o chlapech,
co se nechaj vobskakovat.*

*Jsou to známí chlapi,
nebudu vám jména jmenovat,
jsou tu jenom na vyspání,
každý chrápe velmi rád.*

*Když se pánové známí
nechaj vobskakovat
tak ostatní o tom si musej
nechat jenom zdát.
V posteli do devíti ležej
a popíjej víno a tak,
divně na to hleděj,
že na oběd musej vstát.*

*Nikdy do jídelny
na snídani nepřišli,
Alenka Exnarová tomu
jen smutně přihlíží.
Jaká je to krása
ráno si pěkně poležet
tohle štěstí má
i náš prezident Dědek.*

Refr.: opakovat

*Tenhle příběh však už končí
už je to jen vzpomínka
na ty naše kamarády
Vládu, Standu, Milana.
Doufám, že se za rok shledáme
a pokoj stajedenáct
pro ně přichystáme.*

(Pět je třeba podle nápěvu písně Báječná ženská. Autor textu, vedoucí Spořitelny Jirka Pošepný, nám ji včera při večeri osobně zahrál a zazpíval.)

ex

Město poprvé

Každoročně sledujeme, jaký výjev pro nás Krakonošáci připravili na scéně loutkového divadélka v malém sále. Vždycky hned první den zjišťujeme název výjevu. O tom už jsme psali. Ale: nenapsali jsme, že dekorace města, která je vystavena (mimochodem, silueta budovy v pozadí vypadá jako vysoké divadlo) je vůbec: poprvé na jevišti, protože až dosud nikdy nehrála. Pro nás hrála letos hez-

ex

lepší je někdy nechat to být, aby to šlo kolem, a moc se do něčeho nepouštět, což tedy, jak každé uzná není ke koukání, ale zase pohoda, ne, v hasičně pod těmi rozsáhlými dialogy a rozmluvami vsedě u stolu možná taky doutnají různé dramatické situace - tak to bylo tedy letos ve Vysokém, zimmějším než jindy, podzimní barvy přetáh malíř na bílo, pravda, tuto stranu Krkonoš jsem pod peřinou ještě neviděl, o to hezčí bude odjezd dolů k domovu, zas něco nového nás potkalo, zas něco nového klíčí.

Jednou větou

Pravda, co se dá říct jednou větou - i když dá: miluju tě, I Move you (angličani to mají jen o slovíčko delší), vůbec větičky o lásce bývají nejkratší, protože v určitých situacích není čas na dlouhý kecy, ty se provozují jindy, když není dramatická situace, jak říká Milan Schejbal, když: není dramatická situace, tak dojde na kecy, Bohužel jsme letos viděli moc vzorků, jak kvůli kecům často k dramatické situaci vůbec nedošlo, ale pořád nevím, zda to není i dobře, neboť proč ze všeho dělat drama,

Věta navíc

Ahoj, napřesrok!

-sg-

Za rok!

Když jsem se včera odpoledne šla chvilku projít a dívat se na hory, které po celém tom pošmourném týdnu konečně zazářily v celé své kráse, pocukrovány sněhem, uvědomila jsem si, že vlastně už přehlídka pomalu končí. Zdá se mi, že tu jsem jen chvilíčku. A že se mi nechce odjíždět. Snad jen perspektiva dalšího ročníku přehlídky mě

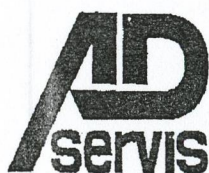
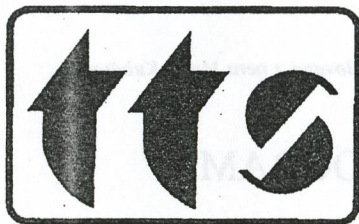
smiřuje s tvrdou realitou. Ale co se dá dělat! Tak bych alespoň, místo dlouhého vzdychání, chtěla poděkovat všem, kdo se na přípravě a průběhu letošního Krakonošova divadelního podzimu podíleli. Tak zase za rok!

ex

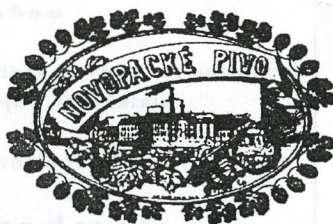
Sponzoři XXVIII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů

Ministerstvo kultury České republiky
Ministerstvo zemědělství České republiky
Ministerstvo zahraničních věcí České republiky
Okresní úřad Semily
Městský úřad Vysoké nad Jizerou

OBCHOD
SLUŽBY
(konsorcium)

512 11 VYSOKÉ NAD JIZEROU 76

Pivovar se sladovnou
v Nové Pace

Mechanizované zemní práce
František Matoušek
512 11 Vysoké nad Jizerou

Rok u Krakonoše

V Zeleném králouství vobstarává ušecku tu štrafáci s rokem, aby se ňák i seuší náložej překulil vo numero dál, Krakonoš samojedinej. A esli tam někde v horách sedí u vohýnka dvanáct měsíčků, deujet jich má za kloboukem kadej svý bejlí a tři poslenní děďourkové chrůněj jak vejmkáři. Tyhlety teda patronujou každěj svýmu bejlí a čerta se staraj, jaký nim lidi dali ména. A kdybyste se vypravili polle svýho kalendáře na novej rok s přípitkem, nepochodíte: cesta je zavátá a brána zauřená na ledovej klíč. Rok v Zeleném králouství začíná, až když se pervní bylina napije silovýho dryáku a nabude tolik síly, aby tím klíčkem povotočila. Vyskočí jako panáček kdesi u potoka a lidi ji menujou devětsil. Ten má za kloboukem pervní měsíček. Druhej má pak věnec bledulí, třetí vodemyká stráně peterklíčem a tím se vyparádí, a tak polle sebe seděj měsíc silenky, knotouky a kopretiny, měsíček chlapice a zlatobýlu, měsíc kejhavice a voměje, no jak to popořadě roste, než doklinkají zvonce hořců i zvonečky vřesu létu sbohem. To již vlaštovky vyprovázej léto za hory a kvíčaly přilítají vod severu hlásiť, že se Bílá Ančka vypravuje se saněma na cestu, anžto tu bude hospodařit. Krakonoš vydá mandát, aby ušECKO živý se stáhlo ke kořínkům, skřítkové nešť stočej mízu do soudků a kdo chce přezimovat venku, nešť si přijde nafasovat zimní kožíšek. Tenkrát se zvonnou ty tři poslenní děďourkové u vohýnku a šámou se, aby vytopili v Krakonošouje usellosti zimní pec a sezvali tam zimní spáče.

(dnes naposled jako včera z Truhličky malované, z pera Marie Kubátové)

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM

neděle 19. října

dopoledne rozjezdy opozdílů
ostatní spát, odpočívát

14:00 veliká odpolední brigáda

Za rok opět nashledanou

Větrník, zpravodaj 28. národní přehlídky vesnických divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim. Vydává přípravný výbor NP VDS. Redakce Alexandr Gregar, Alenka Exnarová. Technické zpracování Ing. Josef Hejral, Pavlína Vaňková, fotografie Ivo Mičkal, Standa Šmíd, tisk Minolta

Cena 5 Kč